

ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA NOVI PAZAR, SANDŽAK

ADRESA OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 - 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK - TEL./FAX 0038 20 29 312

27.04.

199 3. god

Prena dobijenim informacijama sa područja MZ " Bukovica" u Pljevljima se nalaze 152 izbjegle osobe koje su pod stalnim pritiscima, prijetanjama, paljevinama i otaicama bile prinudjene da napuste svoje domove. Svoju imovinu se predali skore u bescijenje tako da su, sada dovedeni do ruba propasti, prepušteni isključivo brizi MHD "Merhameta". Izbjegli ljudi se boje davanja bilo kakvih izjava. Jedan od njih, Hadžić Ismet koji je 17.03. razgovarao sa predstavnicima misije KEBS-a imao je problema sa komšijama Srbima koji su počeli da od njega okreću glavu, uniformisana lica su mu prijetila, te je na kraju morao da napusti selo Borošići gdje je živio zajedno sa suprugom Fadile rođjenom 1950. godine, sinom Suadem (15. godina) i sinom Sabahudinom (starim osam godina). U izjavi Ismeta Hadžića i njegove žene Fadile koja je 21.04.1993. godine upućena Misiji KEBS-a navedi se slijedeće:

" Nakon Vašeg odlaska moje prve komšije pravoslavci počeli su od mene da okreću glavu ,nikada mi ne etpozdraviše "debar dan" i slič. Vidio sam da mi se nešto sprema.

Brzo su se pronijeli glasovi da je u svojoj kući u zaseoku Čejrenci prebijen Osmanagić Šaćir star oko 60 god. na isti način kao i drugi moji sugrađani i pri tom su mu slomljena dva rebra a ovde mi je to još nekolicina ljudi reklo. Takodje i ta sreća nije premašila ni 85-ogodišnjeg Letifa Stovraga i njegovu suprugu Begiju nešto malo mlađu od njega. Čak se i pouzdano zna da da nasilje nad istim izvršio je plaćeni vojnik Brković Milorad iz sela Lugovi. Donio sam odluku da čim prije napustim svoje rodno mjesto i da spasim ono malo zdravlja što mi je preostalo. Dana 3.04.1993. godine sjeo sam u autobus pdeuzeća ŠIK "Velimir Jakić" i zaputio sam se prema Pljevljima i sa sobom sam ponio nekoliko prazna ruksaka tobože da ih u Pljevljima napunim brašnom kao da ću se opet vratiti kući. Na kontrolnom punktu u "Baritu" koji vojska kontroliše svi putnici su bili legitimisani o na mene ta patrola je bila bacila oko i očekivao sam da me skinu sa autobusa. Kad sam im objasnio da sam pošao da kupim brašna i da ću se brzo vratiti natrag jedan iz patrole koga od ranije znam a čini mi se da je iz Vojvodine reče tih ostalima "dok se vrati" i ja sam se tada osjećao kao da sam se novo rodio. U pljevljima sam našao svoje rođjake koji su se angažovali oko iznalaženja Prevoznog arestva kako bi mi došli ovamo žena djeca i krava. Konačno dana 16.04.1993. god ponovo sam sa svojom familijom i smješten sam u jednoj privatnoj kući

→ Sa svojim suprugom sam se dogovorila da ide on sam u Pljevlja i da se ovamo više ne vraća, a da ću ja sa djecom kasnije doći jer u svakom slučaju ako ide sam bez familije manje ispada sumnjiv. U njegovom odsustvu kući mi nije niko navraćo a to sam očekivala svakog časa.
 Prerasrećna sam što smo se ovde privremeno aklonili ali sam tu na bez svoga sela bez svoga zavičaja.

izjavu dati

Hadžić Ismet lk. 20 785 Šula - Pljevlja

Hadžić Fadila lk. 2757 Bukovica - Pljevlja

Ismet
Fadila Hadžić